

Београд – Бранислав Грујић, сувласник ПСП Фармана и председник Клуба Привредник каже да у Србији нема тајкуна и да је безобразно изједначавање са том "етикетом".

Мислим да у класичном смислу те речи тајкуна нема у Србији, јер је то једна врло специфична врста бизниса. Да постоје тајкуни, они би купили нешто 2002. и продали већ 2004. и са тим парама отишли да поново нешто купе 2005. како би га продали већ 2007., рекао је Грујић у интервјуу Пресу.

Он каже и да "би у најмању руку било безобзирно њега изједначавати са тајкуном јер чак и оно што је купио у Србији, никада нисам продао.

"Притом се трудим да одржим и развијем послове, а да ми никада у првом плану није био профит. За мене и људе који послују у иностранству задовољство је што можемо и код куће, у Србији, да радимо. Ја бих највише волео да могу да кажем да сам зарадио огромне износе пара у Србији. Али, нисам", објашњава Грујић.

Грујић каже и да Влада често игнорише предлоге за опоравак привреде који долазе из клуба "Привредник" јер се на време није пошло од разграничења и чисте ситуације.

"Зар треба да прођу и наредне године да бисмо једни другима доказивали ко је ко и шта је шта? Договор између интелектуалне политичке и привредне елите свуда у свету је на највишем могућем нивоу. Поготово у кризи, када су једни другима неопходни. У Србији је све време на сцени нека врста сумње и као да се тренира да сви морају да буду посвађани. Као да се доказује како Србија може да буде успешна земља само када не буде више ни српских привредника, ни српске елите. То што се све време гура тај камен раздора је много лоша ствар. Треба да се подвуче црта и схвати да без заједничке сарадње у интересу Србије, нећемо далеко догурати", сматра Грујић.

Према његовим речима када се занемаре пашалне оцене и заиста истражи истина, долази се до чињенице да у приватизацији, за коју Влада сматра да је треба

преиспитати, није било великих превара.

"За процес који је у Србији почео од '97, па се мењао у три до четири фазе, сигурно свако може да нађе неко своје незадовољство. Сви су се осећали превареним. Имали сте државу која је продавала имовину, а не фирме, а многе фирме које је продавала заправо ништа нису ни вределе. А онда се држава чудила зашто су продајом те имовине фирме престале да раде. Онда су се бизнисмени, предузетници, власници капитала нашли у ситуацији да им држава не гарантује за то што је продала, већ сваког дана мења правила игре, па су се осећали изиграним. Враћати се сада назад можемо, али видећете да је сама држава прописала те прописе. Да ли је негде било елемената корупције, нека истраже државни органи, али немојте да се сви бавимо тиме и да нас све претворе у мексичку серију у наставцима", објашњава Грујић.

(Прес)